

וְתִיּוֹ, שְׁכַתוֹב (בראשית ד) פִּי 'שֵׁת'
לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחַר תַּחַת הַבֵּל.
שֵׁת הוּא בְּצֶלֶם וּדְמוּת,
שֶׁהָרֵאשׁוֹנִים לֹא כָּף, וּמִכַּאֲן נִבְנָה
הָעוֹלָם בְּגוֹן אַחַר שֶׁל אֵלֶּפָא
בֵּיתָא. קִינָן וּמַהֲלֵלֵאל יֵרֵד, נוֹסֵף
לְתַקֵּן סְדוּר הָעוֹלָם בְּשִׁבְעָה
קְשָׁרִים.

שִׁבְעַ אַרְצוֹת הֵן זו לְמַעְלָה מִזוּ,
כְּמוֹ שְׁאוֹתָם שִׁבְעָה רְקִיעִים זֶה
לְמַעְלָה מִזֶּה, וְהֵם: אֶרֶץ, אֲדָמָה,
אֶרְקָא, גֵּיא, נְשִׂיָה, צִיָּה, תַּבֵּל.
תַּבֵּל הִיא לְמַעְלָה מִכֻּלָּם, שְׁכַתוֹב
(תהלים ט) וְהוּא יִשְׁפֹּט תַּבֵּל בְּצֶדֶק.
כְּשִׁיבָא אָדָם מִגֵּן עֵדֶן וְגֵרַשׁ
מִשָּׁם, הוּא נִזְרַק לְאוֹתָהּ שְׁנִקְרָאת
אֶרֶץ, וְהוּא מְקוּם חֲשׂוֹף שְׁאִין
שֵׁם אוֹר כָּלֵל וְלֹא מְשֻׁמֵּשׁ כְּלוּם.
כִּינָן שְׁאָדָם נִכְנָס לְשָׁם, הוּא פָּחַד
פָּחַד גְּדוֹל, וְלֵהֵט הַחֲרֹב
הַמְתַּהַפֵּכֶת הִיָּתָה לוֹהֵטָת בְּכָל
הַצְּדָדִים בְּכָל הָאֶרֶץ.

כִּינָן שִׁיבָאָה שְׁבַת וְהִרְהַר
תְּשׁוּבָה, הוֹצִיא אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְאוֹתוֹ מְקוּם שְׁנִקְרָא
אֲדָמָה, שְׁכַתוֹב (בראשית ג) לְעַבֵּד
אֶת הָאֲדָמָה. בְּזֹאת יֵשׁ אוֹר
שְׁמַאִיר וּדְמִיּוֹת שֶׁל כּוֹכְבִים
וּמְזוֹלוֹת, וְשֵׁם יוֹם, וְצִיּוּרִים שֶׁל
בְּנֵי אָדָם עֲלִיּוֹנִים, גְּבָרִים שִׁיבָאוּ
מֵאָדָם בְּמֵאָה וּשְׁלֹשִׁים הַשָּׁנִים
שֶׁהָיָה מְשֻׁמֵּשׁ עִם רוּחוֹת נִקְבוֹת,
וְהֵם תְּמִיד עֲצוּבִים, שְׁאִין בָּהֶם
חֲדוּה, וְאֵלָה מְשׁוֹטְטִים וְיוֹצְאִים
לְעוֹלָם הַזֶּה וּמְתַהַפְּכִים לְצַד רַע,
וְחוֹזְרִים לְשָׁם וּמְתַפְּלִים תְּפִלָּה,
וּמְתִישְׁבִים בְּמִקּוּמָם שֵׁם,
וְזוֹרְעִים וְזָרְעִים בְּרַחֲמִים וְאוֹכְלִים, וְאִין שֵׁם חֲטִים. וְלֹא אַחַד מִזוּ מִינֵי תְּבוּאָה.
בְּזֶה הַמְּקוּם נוֹלְדוּ קִינָן וְהַבֵּל, כִּינָן דְּחֻטָּא קִינָן הוֹרִיד אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאוֹתוֹ מְקוּם שְׁנִקְרָא
אֲדָמָה, שְׁכַתוֹב (שם ד) הֵן גְּרֻשָׁת אֲתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, מֵאוֹתוֹ מְקוּם שְׁנִקְרָא אֲדָמָה.
וְהִייתִי נֵעַ וְנָד בְּאֶרֶץ, מְשׁוּם שְׁשָׁם נִדְחָה וְגֵרַשׁ.

וְהָיָה כָּל מִצְאֵי יִהְרַגְנִי - אוֹתָהּ לֵהֵט הַחֲרֹב הַמְתַּהַפֵּכֶת, וְהָיָה פּוֹחַד, וְהִרְהַר תְּשׁוּבָה, וְהָעֵלָה אוֹתוֹ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאֶרְקָא, וְהָיָה שֵׁם וְהוֹלִיד בְּנִים בְּאֶרְקָא, וּבְאֶרְקָא יֵשׁ אוֹר שְׁמַאִיר מִתּוֹף

הַבֵּל שֵׁת הוּא בְּצֶלֶם וּדְמוּת דְּקַדְמָאֵי לְאוֹ הַכִּי וּמַהֲכָא אֲתַבְּנִי
עֲלֵמָא בְּגוֹנוֹנָא אַחְרָא דְּאֵלֶּפָא בֵּיתָא, קִינָן וּמַהֲלֵלֵאל יֵרֵד,
אֲתוֹסֵף לְאַתְקָנָא סִידוּרָא דְּעֲלֵמָא בְּשִׁבְעַ קְטָרִין סְגֻלְגֻלָּן.

שִׁבְעַ אַרְצוֹת אִינּוֹן דָּא לְעֵילָא מִן דָּא כְּמָה דְּאִינּוֹן שִׁבְעָה
רְקִיעִין דָּא לְעֵילָא מִן דָּא וְאִינּוֹן אֶרֶץ אֲדָמָה אֶרְקָא גֵּיא
נְשִׂיָה צִיָּה תַּבֵּל. תַּבֵּל לְעֵילָא מִפְּלָהוּ, דְּכַתִּיב (תהלים ט) וְהוּא
יִשְׁפֹּט בְּצֶדֶק כִּד נִפְק אָדָם מִגֵּנְתָא דְּעֵדֶן וְאַתְתַּרְף מִתְּמָן
אַתְרָמִי לְהֵהוּא דְּאִיקְרִי אֶרֶץ וְאִיהוּ אַתְר חֲשׂוֹף דְּלִית תְּמָן
נְהִירוֹ כָּלֵל וְלֹא מְשֻׁמֵּשׁ כְּלוּם וְכִינָן דְּאָדָם עֵאל תְּמָן דְּחִיל
דְּחִילוֹ סְגִי וְלֵהֵט הַחֲרֹב הַמְתַּהַפֵּכֶת הָוָה מְלַהֵטָא בְּכָל סְטָרִין
גּוֹ אֶרֶץ.

כִּינָן דְּנִפְק שְׁבַת וְהִרְהַר תְּשׁוּבָה אֲפִיק קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לִיה
לְהֵהוּא אַתְר דְּאִיקְרִי אֲדָמָה דְּכַתִּיב (בראשית ג) לְעַבֵּד אֶת
הָאֲדָמָה, בְּהֵאִי אִית נְהִירוֹ דְּנְהִיר וְדִיּוֹקְנִין דְּכַכְבֵּיא וּמְזוֹל,
וְתִמָּן יוֹמָא וְצִיּוּרִין דְּבְנֵי נְשָׂא עֲלֵאִין גְּבָרִין דְּנִפְקוּ מֵאָדָם
בְּמֵאָה וְתַלְתִּין שָׁנִין דְּקָא הָוָה מְשֻׁמֵּשׁ בְּרוּחֵי נוֹקְבֵי וְאִינּוֹן
עֲצִיבִין תְּדִיר, דְּלִית בְּהוּ חֲדוּה וְאֵלִין מְשֻׁטְטִי וְנִפְקִי לְעֵלְמָא
דָּא וּמְתַהַפְּכִין לְסְטָרָא בִישָׂא וּמְתַהַדְרִין תְּמָן וְצֵלָאן צְלוֹתָא
וּמְתִישְׁבִין בְּדוֹכְתֵיהוּ תְּמָן, וְזָרְעִין וְזָרְעִין בְּרִיחִינִין, וְאִכְלִי.
וְחֲטִין לִית תְּמָן וְלֹא חֵד מִזוּ מִינֵי תְּבוּאָה.

בְּהֵאִי אַתְר אֲתִילִיד קִינָן וְהַבֵּל, כִּינָן דְּחֻטָּא קִינָן אַחִית לִיה
קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְהֵהוּא אַתְר דְּאִיקְרִי אֲדָמָה דְּכַתִּיב
(בראשית ד) הֵן גְּרֻשָׁת אֲוֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵהֵהוּא
אַתְר דְּאִיקְרִי אֲדָמָה וְהִייתִי נֵעַ וְנָד בְּאֶרֶץ בְּגִין דְּתִמָּן אֲתַדְחָא
וְאַתְתַּרְף.

וְהָיָה כָּל מוֹצְאֵי יִהְרַגְנִי הֵהוּא לֵהֵט הַחֲרֹב הַמְתַּהַפֵּכֶת וְהָוָה
דְּחִיל וְהִרְהַר תְּשׁוּבָה וְסֻלִיק לִיה קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא

השמש, וזורעים זרעים ונוטעים אילנות, ואין שם חטים ולא מאותם שבעה מיני תבואה. כל אותם ששם הם מתולדות קנן, והם עם שני ראשים, מהם גברים עליונים ומהם גברים קטנים, ואין בהם דעת שלמה כשאר בני אדם שכאן. לפעמים הם צדיקים וחוזרים לצד הטוב, ולפעמים חוזרים לצד הרע, ומולידים ומתים כשאר בני האדם.

אדם היה באדמה (וארקא), עד שהוליד שת, ומשם עלה למעלה ארבע דרגות, ועלה למקום הזה שנקרא תבל. ותבל זו היא העליונה של כל הדרגות. פיון שעלה, עלה למקום בית המקדש שנקרא באותם שמות שדיורו היה בהם, ארץ אדמה כף נקרא. דלג אדם שלשה מקומות - גיא, נשיה, ציה. גיא הוא אטר ומקום גדול כמו רחב וארץ הגיהנם. בגיא ונשיה וציה התפזרו אותם שפנו מגדל והולידו שם על שהרגיו את המלך העליון, לכן זה קרוב לאש הדולקת.

ויש בני אדם נכבדים בכל עשר ועפרות זהב ואבנים יקרות. מי שנכנס לשם והיה מתבל, בחמדת אותו העשר נותנין לו, ולפעמים עולה למקום שנקרא נשיה, משום שנשכח שם. יורד לגיא הזה ולא יודע את המקום שהיה משם. גיא הוא באמצע של מעלה ומטה, וזה נקרא גיא בן הנם, ורצועה אחת יוצאת משם למעלה לתבל הזאת, ונקראת אף כף גיא בן הנם, ושם פתח הגיהנם.

אותם בני אדם ששם, כלם יודעים כשפים וחכמות נכבדות, ושם זורעים ונוטעים עצים, ואין שם לא חטים ולא אחד משבעת המינים. בנשיה יש בני אדם כלם קטועים קטנים, ואין להם חטמים, פרט לשני נקבים שיוצאת בהם רוח, וכל מה שעושים מיד שוכחים, ועל כף נקראת נשיה, וזורעים ונוטעים עצים, ואין שם חטים ולא משבעת המינים.

לארקא והיה תמן ואוליד בנין בארקא ובארקא אית נהירו דנהיר מגו שמשא, וזרעין וזרעין ונטעין אילנין ולית תמן חטין ולא מאינון שבע זני תבואה. כל אינון תמן אינון מתולדין דקין ואינון בתרין רישין מנהון גברין עלאין ומנהון גברין זעירין ולית בהו דעתא שלים כשאר בני נשא דהכא, לזמנין אינון זכאין ואתהדרן לסטרא טבא ולזמנין אתהדרן לסטרא בישא ומולידין ומתין כשאר בני נשא.

אדם היה באדמה (וארקא) עד דאוליד שת ומתמן סליק לעילא ד' דרגין וסליק להאי אטר דאקרי תבל ודא תבל איהו עלאה דכלהו דרגין. פיון דסליק סליק לאתר בית מקדשא דאקרי באינון שמקן דהוה דינריה בהו ארץ אדמה הכי אקרי דליג אדם תלת דוכתי גיא, נשיה, ציה, גיא איהו אטר ודוכתא סגי כהאי פותיא וארקא דגיהנם בגיא ונשיה וציה אתפזרו אינון דפנו מגדלא ואולידו תמן על דארגיו למלכא עלאה בגין דא קריב לנורא דדליק.

ואית בני נשא יקירי בכל עותרא ועפרות זהב ואבנין יקירין מאן דעאל תמן והוה מתבל בחמידו דהוה עותרא יקבין ליה וסליק לזמנין לדוכתא דאקרי נשיה בגין דאתנשי תמן ונחית להאי גיא ולא ידע אטר דהוה מתמן. גיא דא הוא באמצעותא דעילא ומתא ודא אקרי גיא בן הנום. ורצועה חדא נפקא מתמן לעילא להאי תבל ואיקרי אוף הכי גיא בן הנום ותמן פתחא דגיהנם.

אינון בני נשא תמן פולהו ידעי חרשין וחכמאן יקירין ותמן זרעי ונטעי אילנין ולית תמן חטין ולא חד משבעת המינים. בנשיה אית בני נשא כולהו קטיעין זעירין ולית להון חוטמין פר תרין נוקבין דנפיק בהו רוחא וכל מה דעבדי מיד משתכחי ועל דא אקרי נשיה וזרעי ונטעי אילנין ולית תמן חטין ולא משבעת המינים.